

TT Carter là ân nhân của thuyền nhân Việt Nam

Báo Time ngày 13 tháng 8 năm 1979 cách đây hơn 30 năm có viết câu chuyện đặc biệt về Tổng thống Carter và thuyền nhân tỵ nạn Việt Nam. Lúc đó biển Đông cũng đang có mưa bão như bây giờ tại Bắc California. Hàng trăm ngàn người Việt đã ra đi bằng mọi phương tiện. Báo Time vào lúc đó đã ghi nhận có đến 300 ngàn người chết. Tổng cộng có 65 quốc gia tiếp nhận dân tỵ nạn nhưng vẫn chưa giải quyết hết thuyền nhân còn tràn ngập các trại tỵ nạn. Các nước Đông Nam Á bắt đầu chính sách kéo tàu ra biển.

Tin tức thời sự loan báo ba thuyền tỵ nạn với 443 người mới đến Hồng Kông bị cảnh sát Macao kéo ra biển khơi gặp trận bão Hope chết không còn người nào. Nhưng người Việt vẫn tiếp tục ra đi. Riêng tháng 5 và tháng 6 năm 1979 đã có 110 ngàn người vượt biển. Bão tố, hải tặc và các tàu viễn dương không cứu vớt đã làm cho số người đến các trại vào tháng 7 chỉ còn 22 ngàn. Không những các tàu buôn dân sự làm nger mà ngay cả tàu chiến của Mỹ trên Thái bình Dương cũng không cứu thuyền nhân. Dân Việt kéo về Hoa thịnh Đồn thấp nển cầu nguyện trước tòa Bạch Cung. Nước mưa hòa trong nước mắt nhỏ giọt xuống những ngọn nến lung linh. Những linh mục và những thượng tọa đi lại đọc kinh suốt đêm. Từ cửa sổ trên lầu của tòa Nhà Trắng ông Jimmy Carter đã nhìn thấy tất cả thảm kịch biển Đông. Lệnh từ phủ Tổng thống ban hành. Bộ an sinh và xã hội sẽ nhận cấp khoản tỵ nạn Việt Nam vào Mỹ từ 7 ngàn nay tăng lên 14 ngàn một tháng. Bộ quốc phòng ra lệnh cho Đệ thất hạm đội dành riêng 5 tuần dương hạm để đi cứu thuyền tỵ nạn. Tất cả các chiến hạm đều phải cứu thuyền nhân hoặc tiếp tế rồi báo tin cho các con tàu trách nhiệm khác. Bức hình gây chấn động báo giới Hoa Kỳ với tựa đề “Lên tàu” do một thủy thủ chụp được trên chiến hạm USS White Plan tháng 7 năm 1979. Hình ảnh một người đàn ông tỵ nạn được vớt đang leo lên thang giầy bên mạn tàu với tất cả hành trang của gia đình trong túi vải cắn chặt trong miệng. Cuối năm 79 tin tức về tàu Mỹ vớt bay về Việt Nam, cả Sài Gòn lên cơn sốt. Nhà nhà vượt biển, người người vượt biển. Đó cũng là năm cuối cùng của thập niên 70 với người phụ nữ có bầu cũng ra đi, sanh trên tàu Mỹ, đặt tên con theo tên tàu có khai sanh công dân Hoa Kỳ do thuyền trưởng ký.

Do Thái đón thuyền nhân

Ông Carter, Tổng thống thứ 39 của Hoa Kỳ còn đi xa hơn một bước nữa. Nhân dịp hội họp với thủ tướng Do Thái Bergin, vị nguyên thủ Mỹ đã đưa ra vấn đề thuyền nhân Việt Nam. Bergin nói rằng:” Nước Do Thái đã có những kinh nghiệm riêng về đề tài này. Năm 1939, trước khi thế chiến đệ nhị bùng nổ, con tàu The St. Louis chở 900 dân Do Thái trốn khỏi Đức Quốc đã bị xua đuổi trên khắp mọi hải cảng. Không một nước nào nhận. Ngày nay tuy chúng tôi là một nước nhỏ, mới lập quốc nhưng sẵn sàng chào đón thuyền nhân Việt Nam. Tháng 10 năm 1979, một tàu Do Thái trên đường đi Nhật đã cứu được 60 thuyền nhân. Thuyền trưởng nói rằng các bạn phải cảm ơn Carter. Tính đến nay, dù là quốc gia sống giữa vùng Trung Đông khói lửa sôi động, Do Thái cũng có cả ngàn thuyền nhân Việt Nam lập nghiệp.

TT Carter là ân nhân của thuyền nhân Việt Nam.

Năm 1981, Tổng thống Carter mãn nhiệm kỳ, đến năm 1988 có một thuyền trưởng chiến hạm USS Dubuque trên đường qua Trung Đông đã gặp con tàu vượt biên. Thuyền vượt biên ra đi từ Bến Tre với 110 người ngày 22 tháng 5-1988. Sau nhiều giông bão, gặp nhiều tàu đại dương nhưng không được cứu, đến ngày thứ 19 gặp tàu chiến Mỹ thì thuyền nhân hoàn toàn kiệt quệ. Hạm trưởng không hề biết lệnh của Tổng thống Hoa Kỳ 8 năm về trước. Ông chỉ tiếp tế nước và thực phẩm nhưng không vớt. Con thuyền Bến Tre trôi dạt trên đại dương trước sau tổng cộng 37 ngày, chỉ còn sống 52 người sau khi đã ăn thịt những người khác. Tàu đánh cá Phi cứu vớt con thuyền Bến Tre khốn khổ đưa về đảo Bolinao. Ông Hạm trưởng chiến hạm USS Dubuque phải ra tòa quân sự của hải quân vì không làm tròn bổn phận. Nạn nhân còn lại của thảm kịch Bolinao phải ra tòa làm nhân chứng. Năm 2007, nhà làm phim trẻ tuổi Nguyễn hữu Đức dựng lại câu chuyện bi thảm thuyền nhân ăn thịt người và đặt tên là Bolinao 52. Tên hòn đảo hoang trên Thái bình Dương với 52 người còn sống. Sống bằng thân xác của gia quyến và đồng loại. Bolinao 52 chỉ là một trong hàng ngàn thảm kịch khác đã xảy ra mà chúng ta không bao giờ biết hết. Nếu như không có một người như ông Jimmy vào những ngày cuối thập niên 70 niềm đau thương của biển Đông còn chất ngất đến chừng nào.

***Cựu Tổng thống Mỹ Jimmy Carter.
Nobel Hòa bình 2002.***

Đó là câu chuyện 40 năm sau, cần được nhắc lại về vị Tổng thống ân nhân của Boat People Việt Nam. Xuất thân từ gia đình trồng tía của tiểu bang Georgia chuyên về ngành đậu phộng, ông Carter là một nhà xã hội nhiều hơn một chính trị gia. Sau một nhiệm kỳ Tổng thống ngắn ngủi từ năm 77 đến 81 và khi mãn nhiệm có phần cay đắng vì vụ con tin Hoa kỳ bị bắt tại Trung Đông. Chiến dịch giải cứu của chính quyền Carter bị thất bại thảm thương, vị Tổng thống Dân Chủ bị ông Regan bên Cộng Hòa đánh bại. Nhưng người Mỹ vẫn gọi là bác Jimmy thân mến ngay từ khi bác trở về theo đuổi công việc làm nhà cho homeless. Ông sinh năm 1924, như vậy năm nay 2014 ông đã 90 tuổi. Nhân dịp người Việt tổ chức hơn 30 năm nhìn lại con đường đã đi qua, duyệt lại trang sử ngàn người cùng viết, chúng tôi dự trù mời vị ân nhân số một đến để ông nhìn lại một lần những thành quả do quyết định nhân đạo mà nước Hoa Kỳ đã ban hành vào cuối thập niên 70. Đối với riêng cựu Tổng thống Jimmy Carter, người đã lãnh giải Nobel hòa bình năm 2002, chúng ta sẽ không còn gì vinh dự hơn để trao cho ông, ngoại trừ những bông hoa từ thế hệ thứ hai, thứ ba của thuyền nhân Việt Nam gửi đến với tấm chân tình. Suốt 33 năm qua, người Việt là những Homeless ngay trên quê hương Việt Nam. Homeless trên biển cả, chính nước Mỹ đã đón nhận chúng ta với tinh thần hết sức hào hiệp, giúp cho chúng ta an cư và lạc nghiệp. Nếu chúng ta thực sự chưa cảm nhận được giá trị của tinh thần tự do, dân chủ của đất nước này. Nếu chưa thấy đây thực sự là xứ sở của cơ hội và những vòng tay mở rộng, xin hãy về thăm những người Việt tại Biển Hồ xứ Cam Bốt. Đi xa hơn nữa, hãy thăm viếng thiên đường một thời Nga Xô Việt. Để nhận biết thực sự những người dân bản địa trên thế giới đã đối xử với di dân ra sao. Vì vậy, bây giờ là lúc chúng ta phải nhớ lại lịch sử thuyền nhân tỵ nạn để nói đôi lời lịch sử với một người đại diện thẩm quyền cho tấm lòng hào hiệp của Hoa Kỳ, đất nước mà chính chúng ta đã là công dân nhưng đôi khi vẫn chưa thấm nhuần được tinh thần bao dung của Hiệp chúng Quốc. Vị đại diện cho tấm lòng nhân hậu Hoa Kỳ chính là ông Jimmy Carter của tổ chức Habitat for Humanity, một chương trình An Cư Lạc Nghiệp vĩ đại nhất của Hoa Kỳ.

Lão Phan sưu tầm